

İsmailağa camiinin asıl kısmı kubbelerin altıdır. Sonradan kalabalık arttığı için önce geride kalan bahçe kısmı daha sonra arka sokaktaki evlerin ilavesiyle bu günki halini almıştır. Ağaılı bahçe ve şadırvan sade ve sessiz bir ortam ihtiva etmekteydi. Efendi Hazretleri abdest için şadırvana inerdi, haceti için hususi ihtiyaç yerine giderdi. Hizmet için ibriğini, havlusunu ve önlüğünü tutardık. Bunun için sıra kollardık, zira işin sonunda iyi bir dua vardı. Zaten kendi çalışmamızla ulaşma mayacağımızı anladığımızdan kestirme yol olan Mürşidimizin teveccühü nü kazanmayı kollardık. Odasındaki sobayı yakmak, bir bardak su getirmek, sofrasını hazırlamak, ibriğini tutmak ve sair hizmetleri dört gözle beklerdik.

Abdesti aldığı yerde kıbleye dönük olan şadırvan musluğu yanında bir mermer konmuştu, onun üzerine ibriğini korduk. O mermeri kullanmazdık, zira müridler mürşidin eşyasını kullanmazlar. Sol tarafından abdest suyunu dökerdik, başını mesh ettikten sonra ayaklarını yıkamak için kendisi ibriği alırdı ve ayaklarına suyu dökerek yıkardı. Sonra havluyu tutardık ve önlüğünü çıkartırdık, peşine takılarak beraberce mescide çıkardık. daha bir şey emreder mi diyerek huzur üzere beklerdik. Duasını alıp ayrılırdık.

Şİmdiki şadırvanın yeri, camiye daha yakın idi. Caminin ilavesi yapılıncı şadırvanı biraz daha ileriye aldılar ve şadırvanın mermerlerini değıştirmek istediler. Ama Efendi Hazretleri eski mermerleri getirtti ve tekrar aslı üzere yaptırdı. Yani, Efendi Hazretleri kadar eskiye ve aslına sadık olan kimse düşünölmez. Bu sözümüzün pek çok misalleri vardır, yeri geldikçe yazılır.